

53498

kat/comp

I Mag. St. Dr.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0003004

od
Po
w
ta
fk
zw
za
ści
nie
zu
kto
mo
nie

S P O S O B
Powiększenia sił Krajowych
W P O L S Z C Z E

przez
POPISOWE MILICYE

53498

I

~~Matem 1014.~~

Gdy uważam pilnie stan teraz-
nieyszey Rzpltey bezsil-
ney, ku upadku nachyło-
ney, niezliczonemi kle-
skami tak wewnątrz, jako
i zewnątrz skolataney,
od sąsiadów podzieloney, prawdziwie będąc
Polakiem, zadrżec, i truchlec muszę, myśląc
w co się ten Narod nieszczęśliwy obróci, gdy
tak dłużej bez siły, bez obrony, bez woj-
ska, bez żadnych będąc z innemi Narodami
związkow, szukać sposobow ratowania się
zaniedba; a ile pewien jestem, że troskliwo-
ścią o Polfcze nikt z obcych zatrudniać się
nie będzie. Samym tedy nam o sobie myśleć
iuz dawno należało.

Ach Przebog! nie masz rodzaju nieszczęść
któreby Polacy nie cierpieli; albowiem prze-
moc zagraniczna, naybogatsze i nayzyskow-
nieysze płodnością ziemi w sol, i minerały

A

obfi.

obfite, oderwała Kraie, Wsie, Miasta popu-
stoszyła, wysoką Cią oplatą, na brzegach
Wisły przedtym Polskich handel ścisnęła, lu-
dzi wybrała, Prawa nam do swoich tylko
zamiarow stosowne napisała. Nakoniec nie
tylko Państwow, ale i siłom naszym grani-
cę okryśliła, wyznaczając na Seymie Dele-
gacyiny 1775. Roku liczbę Woyska do
30,000. tylko, a to szczegulnie dla odjęcia
na zawfze sposobności powstania z upadku
Narodowi, i poszukiwania tak hańbiącej
krzywdy, i niesławy Polki.

Nie masz przykładu w dzieiach Narodu
ludzkiego, aby tak wielkiej, i obszerney
rozległości, liczny do ośmiu millionow Na-
rod, Ziemie i Wolność tak nie czule, i bez-
bronne wydrzeć sobie dozwolił. Były w
prawdzie dawne Rzeczypospolite Greckie,
które poszły w iarzmo, lecz wydartą sobie
wolność, w jedneyże mogile z trupami nie-
przyjacielskimi grzebały, i drogo sobie tę
ofiare wylewem krwi przyplacać kazaly. O!
gdybym takową mogile z nieprzyjaciol wy-
dziercow Ziemi, i Wolności, w Kraiu Pol-
skim usypaną zobaczył, prawdziwie cnoty, i
męstwa nazwałbym ją Oltarzem, przed któ-
rym tak współżyjący, iako i nayodlegleysza
potomność cześć i uwielbienie oddawać po-
winni.

Y lubo Opatrzność Naywyższa, która Kró-
lestwom wzrost, i upadek przeczacza, zdaie
się ieszcze powtórny zawieszac zabor, je-
dnakże po skończoney terazniéyszey sąsiedz-
kiej wojnie, ¹ nam może zaręczyć, że
który zwycięży, wojny w Granice nasze
niewypadnie, i iak ² ok iaki gwałtowny po
Prowincyach nie rozeydzie się? albo potrze-
bą

bą okoliczności zagniony, albo zwycięstwem
 nadety, pozostałe Kraie nasze dla pomnoże-
 nia Tryumfów przez wojnę nabytych, za-
 brać, i podzielić się z drugimi zamyślać nie
 będzie? Lękać się przeto trzeba, aby Ziemia
 Polska, która dziłiay szpiklerzem, i magazynem
 wojujących bydź musi, po wojnie do
 wywieszenia znaków zwyciężkich nie była
 placem; iuż się sprawiedliwej tey boiaźni
 daią widzieć początki, kiedy teraz na wła-
 snych granicach we Zwańcu przez obce woy-
 fko zagarnionym, krajowemu żołnierzowi
 konsyftencya iest zbronna, a co dziś wzglę-
 dem iedney doświadcza się części, nieochy-
 bnym iest wnioskiem, że takowego gwałtu, i
 w całym kraju obawiać się potrzeba.

Myśl się nawet wzdryga wyobrażając
 Przyzłość, a w niey tak niezczęśliwy los Pol-
 ski. Na Traktatach bowiem samych zafa-
 dzać się wcale niebezpieczno, bo to dla u-
 zbroioney przemocy, w zuchwałey dumie
 nieposkromioney, bardzo iest słaby hamulec.
 Jeżeli który Narod, to nasz tey prawdy, aż
 nadto doznał, że mocny, nayniewątpliwsze
 nawet przymierza, do swoich chciwych za-
 myśłów, kierować, tłumaczyć, i wymyślonym
 zgwałcenia onych pozorom, świętość
 i sprawiedliwość wynaleść potrafi. Od da-
 wnych ieszcze wieków, temu losowi Naro-
 dy podlegały, że słabość iest winą, a prze-
 moc sprawiedliwością.

Gdy tedy wieków doświadczenia widocz-
 nemi przykładami nas uczą, że społeczno-
 wszystkie nie tylko rozwiązać się, ale ^{nie} ~~nie~~
 aż do utraty imienia zniknąć mogą, jeżeli
 ich Cywilną machinę, filną iaka, i trwała
 sprę-

spreżyna nie utrzymaie, to iest moc, która iedna tylko roztropnie, i gruntownie ustanowiona, własność, i wolność towarzystwom ludzkim zapewnia, oraz Prawa, Przywileie, Handel, i skarby wszystkie wewnętrzne zabezpiecza: wypada więc, że bez mocy żaden kray, żadna Rzeczpospolita długo otrzymać się nie może. Bez tey to naypotrzebniejszey istoty, czyli zewnętrzney obrony, nie tylko szczegulne własności, ale też ogulne pozostałego od podziału Kraiu Polskiego całość, i szczęśliwość, prawie się na łasce mocniejszych sąsiadow zostają. Ach! iakaż zimna nieczułość! Narod wolny, dawniey sławą, i zwycięstwami Europę zadziwiałący, teraz w oczach iey hańbę, i upodlenie cierpieć może? Oto są oczywiste skutki słabości naszey, albowiem gdzie niemasz mocy, i siły kraiowej, tam lud albo iuż iest niewolnikiem cudzym, albo się z nayfromotniejszą podłością do niewoli przysposabia.

A zatym nieszczęśliwy Narodzie, nie lądź się próżnie podchlebnym omamieniem, że prawdziwey (iakię dawni używali Polacy) kosztujesz Wolności. Już prawie wiek cały miia, iak się Epoka twoiey zaczęła niewoli, wspomniey sobie dzieła Kraiowe od śmierci Jana Sobieskiego do dzisieyszczych czasow, a zgodzisz się na to, że inney nie mamy wolności, tylko gubienia samych siebie, i Oyczynę, albowiem nieczułość nasza przez czas panowania Augustow do twardego letargu podobna, Emulacye, zdrady, nieufności, i wewnętrzne niezgody, włożyły nanas kajdany, a włożyły bez nadziei nawet zrzućenia ich kiedy z siebie. Cóż może bydź iuż dla

dla ludzi nayokrutnieyszego w nieszczęściu, iak nadzieję polepszenia losu zupełnie stracić. Samochcąc więc zginiemy. Jeżeli zaś nieprzyjaźney nam fortuny koło, iest iuż niezwrotne, i jeżeli zguba Kraiu z zepfutyh naszych rodzi się obyczaiow, o iakże na czasy wieku tego nie narzekać? *O tempora! o mores!* siedziemy gnuśnie po domach, i z przygotowanym do iarzma karkiem czekamy, póki iaki łakomy Mocarz resztę nam ziemi nie zabierze, iestestwo nawet Królestwa nie zniszczy, tak dalece, że prócz historyi, ani śladu Polskiego Narodu późna potomność nie dóyrzy. Y gdy to kiedy nieszczęśliwie nastąpi, Synowie, wnuki nasi iuż się na ten czas niewolnikami rodząc, przykrey od samowładnego rządu przeznaczoney doznaiąc niedoli, z płaczem zlorzeczyć nam będą, żeśmy naszą, i ich niewolę dobrowolnie bezbronienia się podpisali; żeśmy w nieszczęściu iedney części majątku żalując na wojsko, cały kray pierwszemu przychodniowi na łup, i hańbę oddali; żeśmy tylko pogroźkami, i brzękiem na granicy cudzoziemskiego oręża ustraszeni, nie wypełnili powinności cnotliwych Obywatelow, i nie dali ratunku Oyczyźnie, o któren do nas rozpaczaiącym wołała głosem.

Przypadki, i doświadczenia naywięcey ostrożności uczyć zwykły, więc należy wierzyć temu wnioskowi, że gdybyśmy dawniey byli chcieli korzystać z czasu, i okoliczności, a pomału siły swoje pomnażali, i gdybyśmy w iedną, i nierozdzielną chęć szczerze ratowania Kraiu złączeni, fałszywym tym, i błędnym przesądом (że Euro-
pey-

peyfkie Mocarftwa polityczney przeftrzegając równoważności, krzywdy nam uczynić nie dopuszczą, ślepo nie ufali:) zapewneby Polska do tak okropnego, i niebezpiecznego nie przyfzła upadku.

Lecz dzieło, to iefł prawdziwie nie dościglych wyrokow Boskich, że wfzytkie w świecie Narody od dawnych wiekow, przeplataną koleją, fzczeńcia, i niefzczeńcia doznają, raz nagle w potęgę, która zdaie fię ludzką fiłą bydź nie-przelamaną, wzraftając, drugi raz nagle z wielkim impetem z góry na doł upadają; i co więkfsza z trudnościami powftania. Więc nie tylko to działy w czasie, gdzie my żyjemy, ale i dawniey Polska podobne, i fiłnieyfe iefzcze rewolucye, przypadki, wojny, głód, powietrza, naiazdy nieprzyiacielskie, fłowem różnego rodzaju niefzczeńcia doznawała. Albowiem iak świat światem, tak ludzie zawfze są ludźmi, w każdym czasie brali fię do broni, i używali iey iedni na przeciw drugim. Zawfze bywali wydzierce cudzego dobra, zawfze dumą, i pychą, dziką tyranow karmiła zuchwałość; zawfze krew ludzka w ofierze łakomftwu, i wyniofłości była; zawfze fię cnota, i obyczaje mniey lub więcey kazily. A przecież Polska tyllokrotnie dawniey od sąsiadow naiechana, rabowana, ogniem, i mieczem puftofzona, tudzież ofłatnią zgubą grożona, i z takowych nawet niefzczeńć zawfze wydobywała fię. Od Bałtyckiego morza, aż do czarnego, granice fwe mierzyła. Carow Moskiewfkich w tryumfie zwycięftwa miewała. Zamoyfki Hetman Xięcia Maxymiliana Auftryackiego, zbroynie kraiu, i Korony napieraia-

ce-

cego się, pod czas szturmu Krakowa, od murów odpędził, i dognawszy w Niemieckich granicach poymał, i przed Zygmunta już na Tronie Polskim siedzącego iako Jeńca przyprowadził.

Wyliczając zaś tak wielkie dzieła Polskie, wspomnieć nie można bez zawstyżenia się, wystawiwszy sobie czym były te Narody, które dzisiaj naszymi są zwycięzcami, i które dzisiaj nam prawa podług swego upodobania dają: o to Prusacy niegdyś lennemi Rzeczypospolitey Polskiej Holdownikami byli. Moskale widzieli Polaków w swej Stolicy, i na swoim Tronie panujących. Cesarz Leopold nie miał jeszcze zupełnie lat sto, iak w gwałtownym nieszczęściu o pomoc Króla Polskiego prosił, i gdy Król Jan Sobieski z walecznymi Polakami nad Turkiem pod Wiedniem zwycięstwo otrzymał, lud Wiedeński wiedzającego do miasta z Polskim Rycerstwem Jana Sobieskiego, w naytkliwszym wdzięczności uczuciu, wybawicielem swoim okrzyknął.

Komuż tedy Rzeczpospolita była winna te wszystkie wyliczone zwycięstwa, tak wielkie pomysłości krajowe, i sławę Narodu? jeżeli nie cności i męstwu Polaków, Obywatelów wielkich, którzy miłość własną, miłości Dobra publicznego poświęcili; którzy w przypadkach gwałtownych, i w czasie wojny z różnemi nieprzyjaciółmi, widząc Sejmy w materyi Podatku dla Wojska zerwane, majątki swoje długami obciążali, srebra, klejnoty, przedawali, a za te summy zebrane, swoim kosztem wojsko na plac przeciw nieprzyjacielowi prowadzili, z granic Polskich

wypędzali. Słowem dla ocalenia Ojczyzny majątku i życia zrzekając się, wszelkiego nie bali się niebezpieczeństwa. Tak w złych i nagłych Rzeczypospolitey razach, czynił nieśmiertelney sławy Mąż Jan Zamoycki, i dla tego słusznie iest nazwany Wielkim.

Lubo zaś Bohaterowie wielcy, czyli nadzwyczajni ludzie, są to rzadkie przyrodzenia płody, iednakże wątpić nienależy, aby z kolei, i na ten wiek podobna nie przyszła chwała, że waleczni Żołkiewscy, Chodkiewiczze, Zamoyscy, Sobiescy, Czarnieccy &c. cnotą i męstwem swoim tchnących, i teraz w Polfczce znaydą naśladowców, którzy w obronie Ojczyzny, sławy swoiey, i Narodu szukać będą: byleby im się tylko przy powiększonych siłach, pora podała, i Marfowe otworzyło pole.

Oto iuż naypierwszy Jaśnie Wielmożny Szczefny Potocki Woiewoda Ruski, ten gorliwy Mąż, nie przestając na uczynioney dla Rzeczypospolitey ofierze Regimentu, wspaniałym szafunkiem majątku swoiego, i ustawicznym życia narażeniem, przy strzeżeniu granic, daie poznać Narodowi, co Obywatele winien Ojczyźnie, i czego Ojczyzna od każdego z Nas słusznie w swoim ucisku żąda. Ten przykład, iak żywe w Obywatelach uczynić może wrażenia, poznać daie przezacna Suchorzewskich w Wielkiej Polfczce Familia: która gdyby żadnych innych nie miała zaszczytów, tą iedną uwieczniona będzie chwalebłą sprawą, że zniósłszy się dobrowolnie, trzydziestu Rekrutow z Dóbr swoich na usługę Rzeczypospolitey do Regimentu, do którego by ich Rządowi Kraiowemu

mu przyłączyć podobalo się, i na utrzymanie onych dostarczaiący na Dobrach swoich długiem wieczyftym zapewniwszy fundusz, nie przestannie obowiązała się przyftawiać. Nie można nie wielbić tey Familii, że acz czyniła tę ofiarę w nadziei, iż i inni podobnie uczynią, przyrzekła iednak nie odwoływać iey; choćby bez naśladowania została, prawdziwie na pochwałę tak wspaniałego uczynku, więcey powiedzieć nie można, nad to: że i Oyczyzna wolna godna iest takich Obywatelów, i Obywatele są godni takiej Oyczyzny.

A zatym nie płonna wzrafta nadzieia, byleby wspólna, i godna chęć naśladowania wspomnionych Mężów, wszystkich ziednoczyła umyśły. Nie traćmy tedy czasu, i korzystajmy z wydarzoney pory terażniejszey wojny, którą dwie sąsiedzkie Potencye są zatrudnione, Pomnożmy sily nasze, szczegulnie dla ubeśpieczenia reszty kraiu, i dla postawienia się w stanie obrony; jeżeliby kiedy nieprzyiaciele chcieli Nas napastować, pamiętaiąc na to, że *periculum in mora*. Nie prędko bowiem wydarzy się taka chwila, jak teraz, i jeżeli kiedy był czas wolnych ludzi godny, to zapewne dzisiay iest moment taki, w którym ciągiem prawie wieku całego przytlumiony dotąd fromotną nieczulością, duch prawdziwego Patryotyzmu, duch starożytney cnoty Obywatelskiej, duch Rycerskiego męstwa, wolny Narod nayistotniey zdobiący; teraz mówię ożywić, i miłością Oyczyzny zapalić się koniecznie należy: a w przyszley szczęśliwości i sławy Narodu miłym uczuciu, staraymy się tym czasem u-

zbro-

broić; nim zręczniejsza potym, zuzbroienia korzystać wydarzy się sposobność.

Nie masz rozumieć żadnego w Polfczcie Obywatela, któryby do ratowania kraiu skłononey nie miał chęci; nie masz któryby nie żądał; aby zadawnione w Narodzie różnienia umysłów, społeczność naszą szarpiące, w nayscisleyfze nie zamieniły się związki, które w zaufaniu miłości wzajemney, iednych z drugimi iednoczyć Obywatelow powinny, a ile w tym razie, gdzie idzie o dobro, i całość powszechną. Przykład męstwa, i waleczności Przodków naszych, powinienby w Nas wzbudzić tę miłość Oycyzny, tę miłość sławy nieśmiertelney, która fama tylko naybardziej jest zdolna dać oręż w ręce Polakom, aby w przypadku zdarzonym kraju bronili, i siły zaczepne nieprzyziaciela, do zniszczenia Narodu zmierzające, mężnie odpierali. Był bowiem dawniej wielokrotnie czas taki, jako wyżej namieniłem, a Nam do naśladowania zostawiony, w którym czuli dla Oycyzny Polacy, w naygorzszym jey losie, mężni i nieustraszeni, biegli sami szukać nieprzyziaciela, a ten iako zachwały naieżnik, prawa Narodow gwałcący, każdy krok, który uczynił w ziemię naszą, krwią swoją skrapiać musiał.

Z tych tedy powodow sądzę wielką pomyślnością kraiu, aby Woiewodztwa wszyskie Obojga Narodow, równą miłości Oycyzny ziednoczone chęcią, w Instrukcyach swoich na Seym następujący, zaleciły. Jchmćm Panom Posłom, o Aukcyę Woyfka, jako szczegulnego teraz dla Rzeczypospolitey lekarstwa, domawianie się. A jeżeliby iakie

uro-

urodziły się przeszkody, bądź z strony zagranicznej, bądź z nieczułości i niezgody Jchmów Panow Posłow, żeby Aukcyja Woyfka do 50,000. od całego prawie Narodu żądana, utrzymać się nie mogła, to przynajmniej, aby usilnie starali się o dokompletowanie Woyfka Oboyg Narodow w głowach Gemeynow tylko do 30,000, które już są Konstytucyą 1775. ustanowione, i Traktatem nawet przez 3. sąsiedzkie Potencye zagwarantowane.

Na przyprowadzenie zaś Woyfka Koronnego i Litewskiego do liczby, wyżey namienioney, zdaie mi się, że nie bardzo wielka summa wypadnie; idzie zatym, że i podatek do tey summy uproporcyonowany Prowincyom Oboyg Narodow uciążliwy nie będzie. Lecz niezczęsne te słowo podatek, zawsze u nas wrzawę, hałas, i niezgodę w Izbie Seymowey wzniecało. Teraz Jchmość Panowie Posłowie przyszli, tyło iuż Rzeczypospolitey klęskami ostrzeżeni, iż bardzo iest złe Kraiowi bez Woyfka, winnym wcale przesądzić podatek rozumieć powinni: przeto, bądź z ułożenia nowego iakiego podatku, któryby w wybieraniu nie był uciążliwym, bądź z innych różnych źródeł, które są miłość dobra powszechnego wynaydzie, i otworzy, nie odbicie na kompletowanie Woyfka obmyśleć fundusz są obowiązani: inaczey tak na siebie samych, iako na współ braci potomkow swoich niewolnicze ukuią kaydany; albowiem nie chcieć siły Rzeczypospolitey, to iest iedno, co ją w przepaść własnymi rękami pograżać. Podatek dla Wolnego Narodu nie powinien być strasznym, podług zdania, wiel-

kiego dzisiejszego wieku statysty Montesquiusza, który w następujący mówi sposób: „ Teraz nie ten kraj jest wolnym, który nie „ daie podatku, ale ten, który płaci naywię- „ cey; Rzeczypospolite tylko to mają w zy- „ sku, iż składają podatki iedynie dla siebie, „ i na obronę własnego Kraiu, nie na Chime- „ rę i rozdatki Despoty. „ Te słowa warte są, aby w każdey Rzeczypospolitey, złotemi literami na ścianach Prawodawczey Świąt- ni- cy wyryte były.

To, com mówił o Aukcyi, lub o dokomple- towaniu Woyska do 30,000, nie wystawia mi ie- szcze taką pomyślności nadzieję, w której- bym widzieć moją Oyczyznę z ferca żądał. Jest to ieszcze bardzo mała siła, i wcale nie tylko do odparcia tak mocnych nieprzyaciół- naszych, ale-też, i dla wewnętrznego bezpie- czeństwa nie jest dostarczająca. A zatym w innym ieszcze źródle, sposobu sił powięk- szenia szukać trzeba, któryby w niešťczęśli- wym nagłej napaści przypadku, obywatela nie obciążał, a wzmacniał bezpieczeństwo kra- iu: to jest iedno, w czym można zaufanie położyć.

W takowym tedy celu i zamiarze, wy- szukując mocy kraiovey, naypożyteczniej- szy zdaiemi się być sposob, ożywić dawne Popisy Woiewodzkie, które Roku nayprzód za Zygmunta pierwszego 1545. uchwalone, i na fundamencie Prawa tylo-krotnie okazywa- ne, a potym Konfytucyą Konwokacyiną 1764 Roku reasumowane, takowey zbroyney do woyny gotowości, pomyślne dla Narodu za- wsze wydarzane skutki, dostatecznie dowo- dzą. Dawne zaś a zaniedbane odnawiać pra- wa,

wa, jest to ie dopełniać, a dopełniając, jest to Obywatelską czynić powinność, od której uwalniać się bez doznania wewnętrzne-
go strofowania nigdy nie można. Idzie tedy
zatem, żeby Woiewodztwa ufilną kraiovi
pomyślność przyniosły, gdyby przez *Lauda*
bez odwołki Popisy odnowiły, i zatwierdze-
nie onych powagą Seymową wzmocnić sta-
rały się, gdyż na ten czas, Prawo nakazujące
Popisy, aby wykonane było, władza Rzą-
dowa przestrzegać tego będzie. Podobnie
dawniej tak się zdarzało, że ciągiem lat kil-
kunastu w Woiewodztwie Krakowskim za-
niebdane były Popisy, otoż obywatele wkrze-
szając one na zieżdzie zrobili uchwałę, którą
Seym Roku 1638. zatwierdził.

Przypatrując się zaś porządkowi dawnych
Popisow, nie inny z nich wyciągnąć można
wniosek, iak tylko, że to zbroynego żołnie-
rza, w ryfztunek wojenny opatrzonego, do
woyny gotowego okazywanie, czyli Po-
wiatami, i Ziemiami spisywanie było. Sto-
sując się do tamtych wieków, gdzie więcej
odwaga tylko, niż sztuka, i przemyśl wojen-
nemi obrótami kierowały, to żołnierz popi-
sowy bywał wielorazy Polszcze użyteczny;
bo z podobnemi sobie w sztuce wojenney
nieprzyaciółmi miał do czynienia. Teraz zaś
gdy sposób woionania w Europie wcale jest
odmienny, gdy mówię przemyśl, zwykow-
ność, i z ręczne manewry żołnierzow zwy-
cięzcami robią. przeto nieodbitą jest potrze-
bą, aby i nasz popisowy żołnierz, stosownie
do formy woionania terażniejszey był cwi-
czony. Co gdyby nastąpiło, to okazywani
na Popisach żołnierze, ikladaliby w rzeczy

samey Woiewodzkie Milicye, tym użyteczniejszy, że bez podatku utrzymywane, na wzor Rzeczypospolitey Szwajcarskiej, podobnie iak i my między mocnymi państwami, bo między Francją, i Cesarzem położoney, na wzor mówię, tey to Rzeczypospolitey, gdzie w przypadku nieszczęścia, i niazdu od nieprzyjaciela, każdy Obywatel staje się żołnierzem, i tym sposobem Szwajcarowie, i Genuńczykowie mężnie się stawiając, Austryackie iarżmo z siebie zrzucili, i spokojną i szczęśliwość swych Rzeczachpospolitych po nasze dotąd czay kwitnącą ugruntowali.

Tych to Rzeczypospolitych przykład w duszy moiey strwożoney, wzbudza nadzieję, że i Polska z czasem może powstać, gdy przez doświadczenia popisowe duch woenny ożywionym zostanie. Gdy męstwo, waleczność dawnych Polaków Wojowników, które Narod nasz przedtym poważeniu mocarstw Europejskich zalecał, sercom Polskim powrócą się. Gdy plac Popisow stanie się szkołą Rycerską, gdzie każdy Obywatel będzie się uczył być żołnierzem czyli obrońcą kraju. Na ten czas Narod Polski działy tak zhańbiony, poważniejszy w Europie wziąłby na siebie postać; mogąc liczyć na Popisach w Koronie i Litwie więcej sta tysięcy Rycerzow: a Potencye Europejskie, które dziś na Polaków okiem wzgardy patrzą, iedne w równym z sobą rzędzie nasby umieściły, drugie gwarancyą w Alians zamienić nie trudniłyby.

Prócz wielu wyliczonych pożytkow, z odnowienia Popisow, i ten za mały poczytany być nie powinien, że skarb Publiczny byłby oszczędzony, a zwłaszcza tyle woyska regular-

larnego, ile potrzeba na odparcie nieprzyjaciół mocnych, utrzymywać w stanie nie będąc. Obywatel, ani kmiotek pod uciążliwym nie ięczałby Podatkiem, który na powiększenie regularnego woyska, nigdy iest nie uchronny. Milicye zaś Popisowe, w pokoju bez placu, bez kosztu, w czasie wojny, zaślapiłyby miejsce woyska regularnego, które w wielkiej liczbie trzymane, często w Rzeczachpospolitych bywa niebezpieczne: albowiem nie raz wydarzało się, że władza wykonywająca, na czele będąc rządu, moc krainową, ku swojej zawsze nieznacznie schylała szali, a zrobiwszy przewagę, targnęła się na uciśnienie władzy prawodawczej, a przeto, i wolności. Mamy przykład tego niewątpliwy w dawney Rzeczypospolitey Rzymskiej, której wolność własne Pułki Legie zwane zgubiły; a Cezar wodz onych famowładnym Rzymu został Panem, wolność zamieniwszy w niewolę. Zapewne to z pobudki tegoż samego przykładu Rząd Angielski zabiegając złemu w czasie wyniknąć mogącemu, liczne woysko lądowe, do mnieyszey zredukował kwoty, a na to miejsce Powiatowe ustanowić Milicye usiłował.

Dotąd się ieszcze nie wytłumaczyłem, w jakim systemacie, mój iest Projekt, względem tey Milicyi, lecz nayprzód rzetelnie zaręczam, że ani pomyślałem o Podatku nie ustanym na utrzymanie oney. Podług mego układu, cały fundusz dla rzeczoney Milicyi na cnocie Obywatelskiej, i miłości Ojczyzny, przez ofiarę setney może iakiej części intraty szczegulnie zasadza się. A jako zrzęczniey iest zawize mówić do bliższych

szych

szych współziomkow ile przed Seymikami nadchodzącemi, niżeli do odleglejszych; przeto będąc Wołynianinem, najszczegulniey Projekt ten Woiewodztwu Wołyńskiemu do uwagi, i roztrząśnienia podaę, w następujący sposób:

P R O I E K T.

1. „ **W**szelkich Stanow Obywatele Rze-
 „ czypospolitey, w dwoiakim za-
 „ wfze ku Oyczyźnie rozumiani być powin-
 „ ni obowiązku. Jeden w tym się bierze
 „ względzie: że My Szlachta, Urzędy pier-
 „ wfze, Prerogatywy naywyższe kraiove,
 „ przez prawo mamy sobie *exclusive* oddane,
 „ i do tego iesteśmy w Narodzie z trzech, ie-
 „ dnym Stanem Prawodawczym. Prerogaty-
 „ wa, którey nam inne Królestwa, mocno
 „ zazdrozczą. Drugi obowiązek pochodzi
 „ z własności ziemi. Im kto tedy więcej
 „ ziemi posiada, tym iest więcej winien Oy-
 „ czyźnie. Obywatel bowiem, nie tylko
 „ fortunę, ale i życie ma od Oyczyzny; więc
 „ na iey ratunek wszystko nazad oddać po-
 „ winien.

2. „ Z dwoiakiego zaś podziału obowią-
 „ kow, właśnie stosownie do |prawideł wo-
 „ iennych, dwoiaki żołnierzow wynika ro-
 „ dzay: Kawalerya, i Piechota:

„ **TITULO SZLACHCIC:** Obywatel tak
 „ świecki, iako i duchowny, bądź klucza,
 „ bądź wsi iedney Dziedzic, lub sam, lub so-
 „ wity poczet, konno okazać powinien dla
 „ obrony swoich Przywileiow, i Wolności,
 „ i tym sposobem w Woiewództwie naszym

„ Wo-

„ Wołyńskim, ile mogłem zasięgnąć wiado-
 „ mości z lufracyi 1775. Roku, to z samych
 „ dominiow Dziedzicznych, przez klucz,
 „ lub przez wiołkę iedną rozumianych, ra-
 „ chuiąc od każdego właściciela, Dziedzica,
 „ po dwóch iako łowity poczet, wypada z
 „ trzech Powiatow 1913. konnych. Posia-
 „ dający zaś mnieysze dziedzictwo także za-
 „ stawnicy, iak pół dziedzice mogą dać po
 „ iednemu konnemu. Tych liczba ieszcze
 „ udeterminowana bydź nie może, dla niepe-
 „ wności: lecz gdy uchwała Woiewódzka,
 „ takowy Projekt wołą powszechną zatwier-
 „ dzi, to Summaryusz z Archiwow Grodz-
 „ kich, wszelkich zastawnych Tranzakcyi,
 „ i dziedzictw pomnieyszych, składkę w kil-
 „ ku na żołnierza iednego konnego uczynić
 „ mających, nakazany, objaśnić, i rozwią-
 „ zać tę niepewność potrafi. Przyłączyw-
 „ szy zaś zastawników, i małe części dzie-
 „ dzictwa posiadających, to niewątpliwie
 „ 2000. obłożonych Kawaleryi zrobi się. U-
 „ bodzy zaś wcale Szlachta niepossejyonaci
 „ miejsce majątnieyszych w służbie iedni
 „ Towarzystw, drudzy szeregowych za-
 „ stępować mogą, i przez ten sposób niez-
 „ wodny dla nich fundusz do życia wynay-
 „ dzie się.

„ TITULO ZIEMI: Na obronę teyże O-
 „ bywatele z Dóbr Ziemskich, Duchownych
 „ i Królewskich, żadnego niewyłączając sta-
 „ nu, od 50. kominow iednego piészego na
 „ dwa Miesiące tylko w roku dla musztry da-
 „ wać mają; a w takowy sposób przeciw
 „ nieprzyjacielowi wynaleziona obrona, wca-

„ że się zgadza z sprawiedliwością. Ponie-
 „ waż wszystkie stany w proporcji majątku
 „ do posługi krajowej przykładać się będą.
 „ Gdy tedy w Woiewództwie Wołyńskim
 „ znajduie się kominow, rzezoną Lustracyą
 „ 1775. Roku zaprzyfiężonych 125,010. wy-
 „ niesie więc gemeyny pieznych 2500. a gdy-
 „ by ieszcze Lustracya nowa nakazana była,
 „ toby ieszcze większa piechoty liczba po-
 „ mnożyła się.

3. „ Wzyscy tedy Obywatele do Miasta
 „ J. K. Mci w Woiewództwie Stołecznego,
 „ prawem dawniey Popisom wyznaczonego,
 „ tak konnych, iako i pieznych, w kolor
 „ Woiewództwa swego umundurowanych
 „ w broń dobrą, iako też w gażę miesięczną
 „ opatrzonych, w Miesiācu pierwszego dnia
 „ Maja, lub Września, iako w czasie do Re-
 „ wii, manewrow, i innych różnych Ewo-
 „ lucyi woiennych naywygodnieyszym, pod
 „ rygorem dawnemi prawami: *Titulo* Oka-
 „ zywanie, opisanym, tak na naypierwszy Po-
 „ pis generalny, iako i na następujące po
 „ dwa razy w roku na niedziel cztery po-
 „ syłać obowiązani będą.

4. „ Dla podzielenia Milicyi, porzādny,
 „ i do trybu woyskowego regulowanym spo-
 „ sobem na Pułki, Szwadrony, Regimenta,
 „ Batoliony, Dywizye, Kompanie &c. Tak-
 „ że dla wprowadzania, utrzymania karno-
 „ ści, i subordynacyi, regulaminem woyskom
 „ Koronnym przepisanej, oraz w czasie
 „ Popisow, kwaterami, i furażowaniem roz-
 „ dysponowania, iakoteż dla wszelkiego
 „ potrzebnego Milicyą rozrzādzenia, Woie-
 „ wódz

„ wództwo utworzy Radę Woiewódzką,
 „ czyli Kommissyą z Woiewody, iako Pre-
 „ zesa z przydanemi dwunastą Assessorami z
 „ pośród Obywateli słusznych, osiadłych,
 „ cnotą, i wiadomością doskonałą zaleco-
 „ nych, zostawiwszy ich przy równey z Pre-
 „ zesem władzy, i powadze, wyjąwszy re-
 „ zolowanie *paritatis votorum*, które za-
 „ wsze przy Prezecie zostaje; a w niebytno-
 „ ści Woiewody pierwszy w porządku U-
 „ rzędnik przydować będzie miał Prawo.
 „ Władzę zaś Kommissyi, tak w czasie poko-
 „ iu, iako i woyny, wielość na rok kaden-
 „ cyi, komplet oney, nareszcie *forum* w
 „ przypadku, gdyby Obywatel od Kommissyi
 „ lub Komissarza pokrzywdzony zotął, gdzie
 „ się ma po sprawiedliwość udać. Wzglę-
 „ dem takowych tedy Artykułow same Wo-
 „ iewództwo w układzie swoim warunki,
 „ czyli reguły doskonale opiszę.

5. „ Także Woiewództwo przez Elekcyą
 „ sposobem (który się będzie zdawał najle-
 „ pszy) ułożoną, Officyerow, zacząwszy od
 „ Pułkownikow aż do Chorążych obierze.
 „ A iako Milicye z iednychże powodow, co
 „ i Woyska Koronne stanowią się, to jest na
 „ obronę Oyczyzny, oraz z równym niebe-
 „ śpieczeństwem życie na przeciw nieprzy-
 „ iacielowi wystawiać będą w obowiązku,
 „ tak też w równey chcąc ich mieć dystyn-
 „ kcyi, Woiewództwo przez siebie tychże
 „ Officyerow do kaźdey rangi po iednemu
 „ wybranych; Królowi Jmci do patentowa-
 „ nia podawać będzie.

6. „ Officyerowie Polska rodowita Szla-
 „ chta z familii w Woiewództwie znani, o
 „ cnotę nigdy nieposzlakowani, dobrej sła-
 „ wy ludzie, służbę wojskową doskonale u-
 „ miejtni, lub też dowodną walecznością, i
 „ męstwem wstawieni, do wszelkich Rang
 „ przypuszczeni bydź mają. A w przypad-
 „ ku jeżeliby między Obywatelami w Woie-
 „ wództwie takich, którzyby służbę wo-
 „ jskową rozumieli, brakowało, a ile w Dy-
 „ wizyi z kilku tysięcy złożoney, to na ten
 „ czas Szkoła Rycerska z miłości Oyczyzny
 „ przez Króla Jmci dziś nam Panującego w
 „ początkach Panowania z wiekopomną sła-
 „ wą założona, podług potrzeby Officyerow
 „ Woiewództwom dostarczać zawsze bę-
 „ dzie. A osobliwie w ten czas, gdyby
 „ Woiewództwa z czasem, i pensją dla Of-
 „ ficjerow obmyśliły: albowiem bez pensyi
 „ Officyer, a do tego ubogi, choćby z nay-
 „ większą doskonałością, i z nayzyczerszą
 „ chęcią, nie mógłby bydź w sposobności
 „ służyć krajowi.

7. „ Rieczona zaś Kommissya będzie mia-
 „ ła obowiązek, pod czas Popisu generalne-
 „ go, wojsko zlustrować, a tę Lustracyą
 „ sposobem Rolow ułożoną, po nazwiskach,
 „ tak tych co za siebie samych, iako też, i
 „ tych, co się przez sowyty poczet okazy-
 „ wać będą, wiernie, dokładnie zebrać, spi-
 „ sać, a spisana, do Akt Ziemskich lub Grodz-
 „ kich, w sposob Oblaty podać; na drugą
 „ zaś rękę w Protokul Kommissyiny *Actorum*
 „ ingrossować będzie powinna. Po zlustro-
 „ waniu zaś Wojska (co się przez dni kilka

„ zrobić może) Kommissya razem z Preze-
 „ sem Woiewodą, podzieli Milicyą na tyle
 „ części, ile jest Powiatow lub Ziem w
 „ Woiewództwie, i podług tego dysparty-
 „ mentu Dywizyami lokacye po Miastach
 „ Powiatowych, naprzykład w Łucku, w
 „ Włodzimierzu, Krzemieńcu wyznaczy, na
 „ których to lokacyach przez resztę czasu
 „ miesięcznego musztry uczyć się będą. Te
 „ zaś rozdzielenie woyska z następujących po-
 „ chodzi przyczyn. *Nayprzód*: chcąc zapo-
 „ bieżyć wszelkiej swywoli, i niesforości,
 „ którąby nowo zaciężni żołnierze, ieszcze
 „ w początkach do rygoru, i karności woysko-
 „ wey nie przyuczeni, popełniać mogli, a ile
 „ będąc razem w liczbie kilku tysięcy. *Po-
 „ wtóre*: nie wygodne w Miastach naszych
 „ Stołecznych do pomieszczenia tak liczney
 „ dywizyi bardzo szczipłych rozkwatero-
 „ wanie. *Potrzenie*: dla kilku tysięcy ludzi,
 „ i koni przez cały miesiąc, żywności i fura-
 „ żu dostarczenia, niewątpliwa trudność.

8. „ A że w sztuce woienney są tego ro-
 „ dzaiu zwykowania Woyska, że się w małej
 „ kwocie praktykować nie mogą, lecz wię-
 „ kszego potrzebują korpusu, przeto; aby
 „ Rycerstwo Polskie miało sposobność w
 „ sztuce Woyskowej doskonalić się, a w
 „ czasie zdolnemi do służby stać się Officye-
 „ rami, nie odbita jest potrzeba, aby co dwa
 „ lata Rewia generalna iuż nie w Powiatach,
 „ lecz w Mieście Stołecznym Woiewództwa
 „ całego przez Woiewodę była czyniona, a
 „ na ten czas Miasta Stołeczne we wszystkie
 „ furaże, prowianty do sustentacyi Woyska

„ na cały miesiąc potrzebne, dwuma niedzie-
 „ lami pierwey, aby opatrzone były, starać
 „ się będą.

9. „ Dla większego wszech Stanow Oby-
 „ watelów bezpieczeństwa, możnaby, z tey
 „ Milicyi po Miałtach Powiatowych nieustan-
 „ ne porobić garnizony, a to w takowy spo-
 „ sob: naprzykład dla iásnieyszego zrozu-
 „ mienia, mniemamy, że na Powiat Łucki
 „ przypadło piechoty 1200. o toż po upłynie-
 „ niu miesiąca pierwszego, w którym, wszy-
 „ scy generalnie dla exercerunku znaydować
 „ się razem powinni, podzielią się te 1200.
 „ głów na części 11. więc przyidzie tedy na
 „ iednę 109. ludzi, którzy na drugi następu-
 „ jący miesiąc zostaną się w garnizonie, a
 „ 10. części odeyda do domow: a zatym ka-
 „ żdy zastępca czyli dworski służący do swo-
 „ iej służby u Panow, Mieszczanie zaś do
 „ handlu, rzemieślnicy do swoiey profesyi
 „ powrócą się. Poddani zaś wieyscy bronią
 „ na exercytunku zahartowane ręce, znowu
 „ przez miesiąc 10. rolnictwu na uprawę zie-
 „ mi oddadzą. Potym iedna część z tych 10.
 „ na trzeci miesiąc podług wypisaney w roli
 „ kolei, sfawić się będą dla zluzowania tam-
 „ tych, i takowy porządek, iednych przez
 „ drugich luzowania następnie aż do przy-
 „ szłego Maja przez cały rok, zachowany
 „ bydź ma. Tym więc sposobem, co się na-
 „ uczył żołnierz w iednym miesiącu, łatwo
 „ sobie w drugim przypomni, i do służby
 „ woyskowej wezwyczaiać się będzie. Kon-
 „ systencya takowych nieustannych garnizo-
 „ now, po Miałtach, arcywidocznie powsze-
 chno-

„ chności będzie użyteczna; ponieważ do
 „ pilnowania Zamków, Akt, powagi, i be-
 „ śpieczeństwa Sądów, strzeżenia aresztan-
 „ tów, kass publicznych, i nawet do exeku-
 „ cyi Dekretów mogą być użyte. Oprócz
 „ tego Obywatele w domach własnych od
 „ niażdów hultajskich często w kraju na-
 „ szym praktykowanych, mocniej zabezpie-
 „ czeni będą.

10. „ Officyerowie, Komendanci garnizo-
 „ now, w różnych zdarzeniach, i przypad-
 „ kach, co miesiąc Kommissyi o wszystkim,
 „ co się stało, Rapport czynić powinni. A
 „ Kommissya iednak na tym nie przestając raz
 „ na rok do każdego Powiatu, iednego z po-
 „ między siebie wysła, którzy do tych Miał
 „ ziechać mają, dla zrewidowania garnizo-
 „ now, czy się znajdują w należytym komple-
 „ cie, czy służbę garnizonową Kommenda po-
 „ dług Regulaminu exekwuje. Na reszcie
 „ czy nie masz od Obywatelów, lub Mie-
 „ szczan, na kommendę skargi jakiey: to
 „ wszystko dopełnić będą mieli obowiązek.

11. „ W przypadku wojny, lub niażdzu
 „ zagranicznego, Kommissya Woiewództwa
 „ od władzy rządowey, o nagley, i nie odbi-
 „ tey potrzebie wymaszerowania w Pole
 „ przeciw nieprzyjacielowi ostrzeżona będąc,
 „ natychmiast wyda Ordynans do wszystkich
 „ Kommend, aby się ściągaly na termin w Or-
 „ dynansie wyrażony, do Miasta w Woie-
 „ wodztwie stołecznego, a gdy się tedy Kom-
 „ mendy pościągają, na ten czas Woiewo-
 „ da z całym kompletem rady swoiey, Rotę
 „ przepisze, i od całego korpusu Milicyi,

„ przy-

„ przyięę wyfluchać będzie powinien na
 „ wierność Króla, i Rzeczyzpolitę: po
 „ wyfluchaniu zaś przyięę, wyda Kommif-
 „ sya drugi Ordynans Dywizyom do marszu
 „ deftynowanym, w oręż, i cały Ekwipaż
 „ woienny dobrze opatrzonym, aby wiedną
 „ maflę z Woyskiem Koronnym złączyli fię,
 „ i pod władzą generalnego Rzeczyzpoli-
 „ tę kommanderującego Wodza, czyniąc
 „ powinność obrońcow kraiu, to wſzytko
 „ dopeiniały, co im naywyżſzy rzeczony
 „ Kommendant rozkazywać będzie.

12. „ Na Chorągwiach z iedney ſtrony
 „ może bydź herb Woiewodzki, z drugiey
 „ zaś te ſłowa wypisane: *za Króla, i Oyczy-*
 „ *znę*, haſło, do którego mężni Polacy o-
 „ choczko zbiegać fię będą.

Skończyłem tedy Proiekt Milicyi, Proiekt
 obrony Kraiowej; przeto w wyſzczegulnio-
 nych onego Punktach, ieżeli Czytelniku ła-
 ſkawy, poſtrzeżesz jakie wady, i niedoſko-
 nałości, ieżeli zaſadę Proiektu fałszywą, lub
 błędną; a na reſzcie w wykonaniu onego nie
 podobieństwo znajdzieſz, to przynajmniej
 chęci moie powinny ci fię podobać, a reſztę
 względnie raczyſz mi przebaczyć, pomniąc,
 że człowiek piſał, i do tego w ognieſtym bro-
 nienia Oyczyzny zapale: to ieſt w ten czas,
 gdzie umyſł ludzki nic nie widzi nie podobne-
 go. Wolno tedy ci będzie poprawić, od-
 mienić, przydać, wyrzucić, ſłowem całe
 dzieło zniſzczyć, i ſpalić, byleś tylko te dwie
 rzeczy w pamięci, i ſercu ſwoim zoſtawił.

że Oycyzna bez obrony ginie; drugie, że Milicye mogą ją ratować.

Początki wizerunków rzeczy zawsze są trudne, zawsze mają wadę, czas bowiem tylko jeden niedoskonałości poprawiać może. Przechylni Ziomkowie! Czemuż nie mamy pamiętać o tym? że w pokoju o wojnie myśleć potrzeba, czemu nie mamy wcześniej ręce nasze przyzwyczaić do oręża? jako narzędzia, którego wolne Narody, dla ocalenia wolności zawsze używały.

Nie rozumiem zaś nigdy, aby się kto z Obywatelów Polkich znalazł, któremu by koszt tak mały na wyprawę dwu Miesięczną tylko w roku, do tej posługi dla kraju wstąpić czynić miały, i z tych powodów tak zbawienny Projekt obrony, nie był mu upodobanym. Aż nadto pewien jestem; że każdy Polak ma u siebie w pamięci nieszczęśliwe doświadczenie, że bez odłożenia jedney części majątku, resztę ocalić inaczej nigdy nie można. Oprócz tego wnosić sobie każdy może, że kto daie na obronę swoiey ziemi, nikomu, tylko sobie daie, taki to jest ścisły związek między Oycyzną, i Obywatelom.

Niechay tedy raczy każdy u siebie kredką rzucić, a pozna, że to nie jest wielki obiekt; ponieważ broń, i lederwerk przynajmniej na lat dziesięć; mundur na lat cztery, służyć mogą, bo tylko przez dwa miesiące na rok używane. Wyjąwszy czas wojny, gdzie się wszystko, osobliwie broń, prędzey psuje.

Co się tycze dostania broni, to skarbcze Pańowe, i niektóre Domy Szlacheckie, od swoiey potrzeby zbytnią mogłyby drugim odstąpić.

pięć. A coby ieszcze brakowało, to zapewne znaleźć się mogą tacy gorliwi Obywatele, z których każdy dla swego Woiewództwa tę usługę dopełnić zechce, przez sprowadzenie bądź z fabryk krajowych, bądź zagranicznych do magazynu, z którego po tey, co kosztuie cenie, dostać będzie można, i nawet bez żądanego zarobku.

Gdy tedy nayzbawiennieyszym celem Miłicye Woiewodzkie w myśli moiey układam, i wielką nadzieję przyszłej szczęśliwości kraiu w mocy zbrojney upatruję, może kto sobie pomyśleć, że to w zagrzaney imaginacyi, iak we śnie, marzy mi się tylko: że te Pułki, które ia na papierze szykuję, nie tylko, że są do uskutecznienia nie podobne, ale nawet, że nie wiele siły Polszcze przyniosą, ponieważ ryszunkow woiennych, osobliwie harmat brakuie, a te w terażnieyszym wieku, naywięcey Woysku mocy dają. Kto tak myśli, niech swą troskliwość zaspokoi tą pewnością. Ze cnota zawsze nasładowcow znajdzie. Przykłady bowiem wspaniałych mężow (o których stokratnie mi jest miło wspomnieć) JW. Szczęsnego Potockiego Woiewody Ruskiego, i Sochorzewskich (którzy z mąjątku swego dla obrony kraiu ofiarę tak wspaniałą, na woysko uczynili) nie wątpliwie po Woiewodztwach wielu Magnatów, i Obywateli, do podobneyże miłości Oyczyzny zachęcić potrafią, tak dalece, że na harmaty, ryszunki różne, i naypotrzebnieysze narzędzia woienne, składkę uczynią. Będą zapewne chciwi sławy w
na.

napisach Imion swoich, na działach dla obrony Rzeczypospolitey ofiarowanych, oraz wdzięcznością od potomności pogardzać nie zechcą, która wielkim ich czynom sprawiedliwość, i cześć oddać będzie winna.

Idzie więc zatym, że nic nam teraz nie potrzeba, iak tylko chcieć, i w iednostayney myśli, wzięwszy się za ręce powiększać Wojsko przez Milicye dla obrony granic. Wydarzą się albowiem takowe dla niezczęśliwych, i niesprawiedliwie od obcey przemocy uciążonych Narodow, pomyślnie czasy; że gdy już niezczęście do ostatniego przychodzi krefu, na ten czas boiaźń zamienia się w rozpacz, a ta odwagę, i męstwo wzbudziwszy, już prawie lud zagrzebany, wskrzesza, z grobu wydobywa, życie, i iestestwo powraca. Europy dzieie o takowych zdarzeniach mocno nas przekonywają. odrzucmy przeto mówię, tę upodlającą człowieka istotę, boiaźń: albowiem iako Żeglarz żadney nie lęka się nawałności, gdy styru w ręce doświadczenia, i roztropności powierza, tak Narod Polski iefzcze zaginać nie może, mając na czele swoim, mądrego i przezornego Króla, który nie raz już nawałnością burzy Rzeczpospolitę skołataną, z rąk swoich nie wypuszczają: a czegożby się spodziewać nie można było? gdyby sto tysięcy zbroynego Rycerstwa Polskiego na polu Marsowym stanęło, na ten czas tego od Boga nam danego Króla, pracowita o los Rzeczypospolitey troskliwość, w szczęśliwzych okazałaby się skutkach, na ten czas mówię: „ Rycerstwo
„ Pol-

„ Polskie mając sobie przez Króla drogę
 „ chwały ukazaną, bez wątpienia wiekiem
 „ zagubione Przodków zwyciężkie odzyska-
 „ łoby Laury, a przykład niezfatygowaney
 „ Króla Jmci dla Oyczyzny pracy, tę w fer-
 „ cach Polaków wkrzesiłby maxymę: *Pul-*
 „ *chrum est: Et decorum pro Patria mori.*

O! iakażby to powfzechna po całym Kró-
 lestwie Polskim uczuć się dała radość, gdyby
 Woiewodztwa nie zapatrując się iedne na
 drugie, do pierwszeństwa takowey posługi
 dla upadającej Oyczyzny ubiegały się, i nie
 czekały koniecznie poki Seymowe wyroki
 chęci do własney obrony nie wzbudzą. Al-
 bożby to było występkiem? ochotę z siebie
 ratowania kraiu przez Lauda Rzeczypospoli-
 tey okazać, a ta iako udzielna Pani, tak po-
 żyteczne chęci, z wdzięcznością w prawo za-
 mieniłaby. Przez co więkzaby daleko chwa-
 łą naszą było, gdybyśmy nie prawa przymu-
 sem, ale czytą miłością Oyczyzny przeięci,
 ratunek iey niesli. A gdy mi, który trwożli-
 wy, i najmnieyszemi trudnościami zařtano-
 wiony Obywatelu zarzucisz, że może Seym z
 przypadku niezczęśliwego, lub intrygą za-
 graniczną, podzielony, lub okolicznościom
 iakowym ulegając, chęci nasze kraiovi ży-
 czliwe nie przyjmie, prawem nie zatwierdzi,
 a przeto bez Woyska nas na zawsze zostawi.
 Odpowiadam na to, że na ten czas będzie to
 oczywistą karą Bożą, będzie to pokutą, któ-
 rą nasze przewinienia na cały kray ściągnać
 musiały. Ale cię z tym wfzyftkim zapew-
 niam, że na przygotowaniu wczesnym, nic
 wcale nie stracisz, bo szabla, i broń zawsze

ci się w domu dla twego osobistego bezpieczeństwa zostaną. ta to mówię szabla, która u dawnych Polaków, na ścianie wisząc, naj- ozdobniejszy bywała meblem. Sługa zaś twój; który w czasie potrzeby gwałtowney miał być żołnierzem, i obrońcą kraju, będzie w domowym zakątku, z tąbą razem niewoli czekał, i tym sposobem niewolnik niewolnikowi będzie służył.

: O! jakże nie tylko wróżyć, ale pomyśleć nawet o niewoli jest rzecz straszna dla wolnego Narodu, a jeżeli duch Marfowy jest darem przyrodzenia, to Szlachcic Polski od natury dar ten mając sobie dany, mężniey zapewne za siebie, i za wolność swoją bić się powinien, niżeli potym zostawszy niewolnikiem za uroioną fantazyą swego Tyrana. Posetnie więc powtarzam Niemiey- my uprzedzenia, że Milicye Popisowe mało co znaczyć będą w dziełach wojennych. Przykłady inne wcale o nich mieć chcą mniemanie, a osobliwie za Panowania Jana Kazimierza, gdzie Szwedzi, Kozacy, Moskale, i Rakocy Xiążę Siedmiogrodzki Prowincye Polskie opanowali, i ostatnią zgubą kraiovi grozili, przytym na nieszczęście wojsko Komputowe będąc niepłatne, poszło do związku, i już Polska tylo ciosami dotknięta, bez nadziei być prawie obrony zdawała się. W takowym tedy ciężkim, i niepomyślnym razie, iakiż był ratunek? oto czuty Król z mężnym Narodem poszedł śmiało przeciw nieprzyjacielowi, i nie zawiodł się w ufności, bo nieprzyjaciel pokonał, i Polskę od najaz-
du

du uwolnił. A Czarniecki Kasztelan Kiiowski z zebrałą Szlachtą w czasie teyże samey rewolucyi, gromiąc ze sławą Narodu nieprzyjaciół, godny Potomności do naśladowania zostawił przykład, że w Rzeczypospolitey pięknie jest być Senatorem, i wodzem, Szlachcicem i Żołnierzem.

„ A zatym JO. Mości Xiążę Woiewodo,
 „ i JW. Kasztelanie Woiewodztwa Wołyń-
 „ skiego Senatorowie! Przykłady miłości
 „ Oyczyzny dawnych Polaków, wystawiać
 „ Wam zacni Mężowie, to jest iedno, co mieć
 „ w nich ufność, że nad te, które Wam wy-
 „ fokie Urodzenie, i Szlachetna czułość, przy-
 „ pominąć będą śludnieyszych do uczynienia
 „ podobneyże dla kraiu usługi, nie potrze-
 „ buiecie pobudek. Prawo o Popisach, czy-
 „ ni Cię Mości Xiążę Woiewodo Rycerstwa
 „ wodzem, bo wistocie biorąc rzeczy od
 „ zródła, to Woiewoda to samo znaczy,
 „ co woyny wodz, a Kasztelan iego Zastęp-
 „ ca. Nieśmiertelną tedy sobie Przezacni Se-
 „ natorowie zrobicie sławę, i nie tylko te-
 „ raz, ale od potomności z wdzięcznością
 „ wspominani będziecie, gdy gorliwości w
 „ powiększeniu siły Kraiowej Rycerskiemu
 „ Woiewodztwa naszego stanowi pierwszy
 „ z siebie dać raczycie przykład, oraz o nie
 „ odwłóczne Popisow wkrzeszenie starać się,
 „ lub też inny iakowy obrony kraiu sposob
 „ obmyśleć będziecie ufilowali, albowiem
 „ nie masz iuż dla Rzeczypospolitey konia-
 „ cey innego lekarstwa.

„ Przezacny Stanie Rycerski! w Tobie ie-
 „ dyna nadzieia, cnocie, męstwu i odwadze
 „ Przo-

„ Przodków twoich, winien jest Narod, że
 „ jest wolnym Narodem, i że się ieszczę,
 „ choć częścią wolności cieszy (bo iey ca-
 „ łey już teraz nie ma) walecznym ich dzie-
 „ łom to wojennym, od Królów w Polsce
 „ na ten czas samowładnych, Prawa, Przywi-
 „ leie, Swobody, Wolności, i nayożd-
 „ bnieyfy zaszczyt Szlachećwa w nadgro-
 „ dzie były nadane. Oyców twoich straszna
 „ szabla na wschod i zachod Granice roz-
 „ przestrzeniała, a caley prawie północy Pra-
 „ wa dawała. Dla sławy papowania nad wol-
 „ nym, wielkim i mężnym Narodem, cudzo-
 „ ziemcy, aż z za morza przyjeżdżali, i o
 „ Polską dobiiali się Koronę.

„ Przeto miey to sobie za prawo święte,
 „ że te bez szacunku Skarby, wolność i sła-
 „ wa Narodu, tak drogo, bo krwią Przod-
 „ ków nabyte, winien iestes następcom two-
 „ im zabezpieczyć. Wspomniy sobie wale-
 „ czny Stanie Rycerki, żeś dawniey w
 „ złych przypadkach, nieprzełamana Rzeczy-
 „ pospolitey twierdzą bywał, Miey ufność,
 „ że i dzisiay możesz tego dokazać, byles
 „ tylko chciał iść tam, gdzie cię cnota i mi-
 „ łość kraiu, gdzie Cię hasło za Króla i Oy-
 „ czyznę zawoła, byles tylko mówię część
 „ majątku na obronę siedliisk twoich nie żało-
 „ wał. Miey to sobie za fromotę, w ten
 „ czas gdy kray upada, żyć nie czynnym i
 „ obojętnym. Wraż w umysł i serce swoje
 „ te przekonanie, że kto w nieszczęściu
 „ trudnością, lub niebezpieczeństwem ułę-
 „ kniony, nie czyni pomocy, którą jest wi-
 „ nien kraiovi, nie tylko jest złym Obywa-
 „ te-

„ telem, ale nawet do niewoli urodzonym.
 „ Nie chcey ściągac na siebie tey hańby, aby
 „ z przyczyny nie czułości twojej, Potom-
 „ kowie niewolnikami rodzili się. Brzydź
 „ się niewolą, choćby Ci ją pod naylago-
 „ dneyszą wystawiano postacią: a nie wąt-
 „ pliwie podobnego losu, czyli niewoli (w
 „ którey Bracia twoi w Kordonach rzewnie
 „ płaczą) unikniesz, gdy Popisy dawne od-
 „ nowisz, i z nich Milicye Woiewódzkie w
 „ sposob wyżey wyrażony utworzysz. Z
 „ wielką Ci łatwością te dzieło nayzbawien-
 „ nieysze dla Rzeczypospolitey bez wątpienia
 „ wykonać przydzie, gdy z pamięci niegdy
 „ nie zgubiłz takowe Przodków twoich o
 „ wolności mniemanie: *Malo periculosam*
 „ *libertatem; quam quietum servitium.*

